

In memoriam Pólos László

Pólos László

1927 - 2005

Pólos László 1927-ben született a felvidéki, Gömör megyei Feled községben. A családban hamar kitudt leleményességével, rátermettségével. Kiskora óta részt vett a középparaszti család munkájában. A helybéli református elemi iskola 4. osztályának elvégzése után felvételt nyert a Rimaszombati Egyesült Protestáns Gimnáziumba, ahol érdeklődése hamar a természettudományok felé fordult. Dr. Pazonyi Béla tanár úr órái végleg meghatározták pályaválasztását. E kiváló pedagógussal annak élete végéig kapcsolata volt. Az 1944/45 évi csonka tanévet követve, a felvidéki magyar tannyelvű iskolák bezárása után, a zöld határt átlépve, Sárospatakon folytatta tanulmányait. Kiváló tanárok alapos ismeretekkel készítették fel és formálták egyéniségét a tovább tanulásra.

Egyetemi tanulmányait 1947-ben kezdte és 1952-ben fejezte be az Eötvös Lóránd Tudomány Egyetem, Természettudományi Kar, Vegyész szakán. Végzése után 1952-től 1955-ig az ELTE Általános Kémia Tanszékén dolgozott, mint tanársegéd, majd 1955-től 1987-ig, nyugdíjba vonulásáig, a Budapesti Műszaki Egyetem, Általános és Analitikai Kémiai Tanszékén működő MTA-BME Műszaki Analitikai Kémiai Kutatócsoportjának volt a munkatársa. Kutatási témái az analitikai kémia különböző területére irányultak, de az egyetem gyakorlatának megfelelően jelentős

mértékben kivette részét az oktató munkából is. Munkássága kezdetén Dr. Erdey László akadémikus irányításával a titrimetria és gravimetria területén tevékenykedett, eredményeiről mintegy 20 közleményben számolt be. Erdey professzor halála után, 1970-től Dr. Pungor Ernő akadémikus munkatársaként folytatta tevékenységét a kutatócsoportban, kezdetben az atomspektroszkópia, atomabszorpció, majd később a felületelemzés SIMS, XPS analitikai alkalmazása területén. Ezen a területen mintegy 60 közleménye jelent meg, elsősorban nemzetközi folyóiratokban.

Az 1970-1985 közötti időszakban Pólos László aktívan részt vett a BME Általános és Analitikai Kémia Tanszék és a Bécsi Műszaki Egyetem Analitikai Kémia és Műszaki Fizikai Intézet közötti együttműködés keretében folyó kutatásokban. Az ionszelektív elektródok működési mechanizmusának a feltárására irányuló kutatásokban a felület-analitikai vizsgálatokkal (XPS, SIMS és FTIR-ATR) foglalkozott. Kiváló szakmai felkészültsége és precizitása nagymértékben hozzájárult a project együttműködés sikeréhez, melyet 10 nemzetközi folyóiratban megjelent közlemény jelez.

Nagy odaadással és szakértelemmel vett részt az egyetemi oktató munkában is. 1965-től a másoddiplomát adó, műszeres analitika szakmérnök képzés tanszéki felelőse, szervezője volt és maga is tartott előadásokat és gyakorlatokat. Aktív részvételével a 1965-2000 közötti időszakban indított 17 kurzuson összesen kb. 250-300 hallgató végzett. Több egyetemi és szakmérnöki jegyzet és analitikai tárgyú szakkönyv írása, illetve szerkesztése fűződik nevéhez. Ő írta az *“Analitikai kézikönyv”* Mk. (1974) öt fejezetét, szerkesztette az *“Analitikusok kézikönyve”* Mk. (1987) kiadványt és több fejezetét is ő írta. Társszerzője a londoni Butterworths kiadónál (1973) és a CRC kiadónál (1977) és megjelent könyvek egy-egy fejezetének.

Aktívan részt vett a hazai tudományos közéletben a Gépipari Tudományos Egyesület, a Magyar Kémikusok Egyesülete, az MTA Spektrokémiai Munkabizottság és a MKE Spektrokémiai Társaság tagjaként. Munkájával támogatta, segítette a rendezvények, konferenciák rendezését. A Magyar Kémiai Folyóirat Műszaki újdonságok rovatát vezette és szerkesztőbizottsági tagja volt az Anyagvizsgálók lapjának. 1996-tól bekapcsolódott a Nemzeti Akkreditáló Testület (NAT) munkájába is az egyik Szakmai Akkreditáló Bizottság tagja volt haláláig. Budapesten hunyt el 2005. december 28-án.

Bezúr László